

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3801/2022
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Зорице Булајић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Петроније Пауновић, адвокат из ..., против противника предлагача Општина Медвеђа, коју заступа Општинско правобранилаштво Медвеђа, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 438/21 од 11.01.2022. године, у седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против ставова првог и трећег изреке решења Вишег суда у Лесковцу Гж 438/21 од 11.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против ставова првог и трећег изреке решења Вишег суда у Лесковцу Гж 438/21 од 11.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против става другог изреке решења Вишег суда у Лесковцу Гж 438/21 од 11.01.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лебану Р1 18/20 од 03.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог предлагача, па је противник предлагача обавезан да му на име накнаде за експроприсану непокретну имовину и ... по решењу Одељења за привреду и комуналне послове СО Медвеђа Уп.бр. 03-99/1-465 од 31.03.1980. године исплати и то: на име накнаде за породичну кућу, пољски WC, потпорни зид, ограду од бетонских темеља и парапета, ограду од металних стубића самаца и плетене жице, армирано бетонско степениште, сувласнички бунар, бетонски тротоар, армиране бетонске шахте, бетонске чесме и кућног плаца, укупно износ од 2.844.959,00 динара и на име накнаде за изгубљену добит за изузимање вишегодишњег засада воћака шљива, јабука и брескви на кат.парц. бр. ... КО ... износ од 227.695,00 динара, све са законском затезном каматом од 03.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, противник

предлагача је обавезан да предлагачу накнади трошкове поступка од 619.691,87 динара.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 438/21 од 11.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење у ставу првом изреке у делу којим је противник предлагача обавезан да предлагачу за експроприсану непокретност исплати износ од 2.844.959,00 динара са законском затезном каматом од 03.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу првом изреке, тако што је одбијен предлог предлагача у делу којим је тражио да се противник предлагача обавезе да му исплати накнаду за изгубљену добит за изузимање вишегодишњег засада воћака шљива, јабука и брескви на кат.парц. бр. ... КО ... износ од 227.695,00 динара са законском затезном каматом од 03.12.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу другом изреке, тако што је противник предлагача обавезан да предлагачу накнади трошкове поступка од 586.518,00 динара

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба ванпарничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 30.10.2008. године, али је првостепено решење, којом је одлучено о предлогу предлагача, укинута решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2202/16 од 04.10.2016. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, па се применом члана 506. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11), у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној (у односу на ставове први и трећи изреке побијане одлуке), у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП („Службени гласник РС“, број 45/13... 106/15), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијано решење у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Поред тога, противник предлагача није уз ревизију доставио одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, а другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачке 4. и 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 30.10.2008. године. Вредност предмета спора у предлогу за одређивање накнаде одређена је у износу од 510.000,00 динара, а предлагач је 03.11.2020. године прецизирао предлог повећањем захтева. Побижаним решењем потврђено је првостепено решење којим је одређена је накнада за експроприсане непокретности од укупно 2.844.959,00 динара, што чини противвредност 24.212 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинско-правном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан преиначења предлога не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија противника предлагача недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Такође, правноснажним решењем, коју противник предлагача ревизијом побија, преиначено је првостепено решење и одбијен захтев предлагача у делу којим је тражио да се противник предлагача обавезе да му исплати накнаду за изгубљену добит у износу од 227.695,00 динара (са припадајућом каматом). Сагласно цитираној одредби члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, правноснажно решење у овом делу противник предлагача не може побијати овим ванредним правним леком због недостатка правног интереса.

Имајући у виду, да је ревизија изјављена и против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његов главни захтев, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП,
Врховни суд је одлучио као у ставовима другом и трећем изреке.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић